

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף סז עמוד ב

- א] מה הן חומרות טומאת זב, טמא מת וטמא שרץ ?
- ב] איזו טומאה חמורה יותר, צרעת או זיבה ?
- ג] מהו שיעור טומאת צרעת, זיבה וקרי ?
- ד] מאיזה מחנה משתלח טמא שרץ ובעל קרי ?
- ה] מה דין המחילות שתחת העזרה ?

- א] זב: הטומאה יוצאת עליו מגופו, ומטמא משכב ומושב.
מת: טעון הזאה ביום השלישי והשביעי לטומאתו.
שרץ: מטמא את הנוגע בו אפילו באונס.
ואילו זיבה מטמאת באונס וכגון מחולי או ריבוי מאכל] רק בראיה הראשונה, כיון שהוקשה לשכבת זרע [ונטמא טומאת ערב כמותה].
אך בטומאה שניה ושלישית [שנטמא טומאת שבעה], אינה מטמאת באונס.
- ב] מצורע: חייב לגדל את שער ראשו, להלך בבגדים קרועים, ואסור בתשמיש.
זב: 1. עושה משכבו ומושבו אב הטומאה, והנוגע בהם נטמא הוא ובגדיו.
אך המצורע מטמא משכבו ומושבו לעשותם ראשון לטומאה בלבד.
2. מטמא כלי חרס בהיסט [כגון שהזיזם על ידי דבר אחר מבלי שנגע בו].
- ג] צרעת: כשיעור גריס.
זיבה וקרי: לר' ישמעאל ור' שמעון, כדי לסתום נקב פי אמתו [זה יותר מכגריס].
לחכמים, אפילו טיפה קטנה.
- ד] שרץ: מחוץ למחנה שכינה, שנאמר "ובכל טמא לנפש" לרבות כל טמאי מגע.
בעל קרי: מחוץ למחנה לוייה, שנאמר "ובכל זב" לרבות בעל קרי [שהטומאה מגופו].
- ה] המחילות לא נתקדשו בקדושת העזרה.